د ژیړ ګلاب پاڼې

شعري ټولګه

میوند درځار

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژیړ ګلاب پاڼې

شعري ټولګه

دویم چاپ

میوند درځار

۱۳۹۷ ل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د كتاب ځانګړني

كتاب نوم: د ژیړ ګلاب پاڼې(شعري ټولګه)

شاعر: میوند درځار

ډيزاين چارې: وصي ابهام

د پښتی ډيزاين: انديش ګرافيکس

چاپ كال: ۱۳۹۷ هجري لمريز

چاپ شمېر: ۱۱۰۰ ټوكه

چاپ وار: دويم

خپرندوی: ميهن خپرندويه ټولنه ـ جلال اباد

د چاپ حقوق خوندي دي.

د ترلاسه کولو پته:

ميهن خپرندويه ټولنه ـ اسحاقزی مارکېټ، لاندينی پوړ، جلال اباد ښار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

آب حیات سترګو ته!

میوند درځار

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به دا ووایم چې!

خبرې ټولې تکرار دي، خوند هله کـوي چــې د جانـان پــر شــونډو راځي او یا هم داسې د جانانه شاعر د زلزله خیزو تصویرونو په کـالیو کې له توپاني احساسـاتو سره سـتا د ذهــن پــه تسـخیر پســې ګامونــه راواخلي چې سم دې لکه ټال ورسره یوسي او راوړي.

میوند درځار د دې دور همداســې یــو شـاعر دی، دی لکــه د نــورو اوسنیو شاعرانو له فلمي صحنو شعر نه جوړوي، د اردو ژبې د لېونیانو او مستانو له اغېز لاندې هم نه دی، د مشــرانو شـاعرانو پیــرو هــم نــه دی، بلکې درځـار د خپلـو احساسـاتو ډوبــوونکي ګــرداب کــې راګېــر هنرپرداز شاعر دی.

ډاکټر اسرار اسرار د خپل شعر ژبه داسې ساده جوړه کړې چــې هــره ملغلره یې سړی ناڅاپه د هیجان څاه ته ور اچوي، ما د هغه په څېر د ساده ژبې توقع له بل چا نه لرله، پښتو بختوره ده، بـل اسرار کــه نــه شي پیدا کولی، خو د خپل خیال او ځانګړې لهجې شهسوار درځـار یې ضرور موړ ته راکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقريبا تكراري خبره ده چې د هر شاعر احساسات ټپي شوي، خو درځار واقعا ټپي شوی دی، تاسې لږ له خپلې کينې اوږې لاندې جيب ته برابر ځای باندې لاس کېږدئ، ميوند درځار همدغلته ټپي دی.

د درځار هر غزل د فکر د سمندر يوه زوروره څپه لري او هرڅوك دې څپې ته نه شي درېدلی، زه د درځار د هر غزل په دريابي کلمو کې په همدغه گرداب پسې ضرور کوشش کوم چې ځان په کې ورك کړم.

د درځار غزل واقعي تجربې دي، يوه ورځ يې ماته غزل کې ويلي وو، د سرو چاړه به په خيټه نه منډو، زه يې وژړولم، هغه وخت ما او ده د کلي بل شوی اور ژاړه، بې واره مو ژاړه، خو ده ماته نصيحت کاوه.

يوه ورځ يې په خپل يو بيت کې له زړه ژړلي وو، بيا پخپله د خپلو احساساتو په اړه ماته بې ځوابه و، ويلي يې وو:

د ماښام وېره مې د خدای له وېرې ډېره ده
زه کور ته ځمه د اذان د اورېدو نه پس

په دې بيت يې مات کړم او زه پوه شوم چې زما درځار څه وايي؟

درځار هغه مينه گرکي کلمات غږوي چې د خندا اوعاطفې په پوله مو حيران پرېږدي، هغه د خپل کور و کلي اصطلاحاتو ته د هنر د جامو په اغوستلو کې بې ساری دی.

هغه پر يو وخت په لوستونکي د ژړا، خندا او مستۍ گډ کيفيات راولي او دا د هغه د ساده، طنزيه او هنرمندې ژبې کمال دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووووووهو څه په ښایسته انداز وایي!؟

ووایــه چــې مــونږه ســوله غــواړو! ســوله غــواړو!

ته خــو چــې څــه وغــواړې نــو کېــږي، ګلابونــو!!

د درځار د شاعرۍ نمونې نورې نه راوړم، بیا خو به داســې شي لکــه زموږ په څېر د شاعرانو له ټولې شعري ټولګې دوه درې بیتونه انتخاب او نور هیڅ....

داسې نه ده، د درځار شاعري د حفظولو ده، پــه زړه کــې د نقشــولو ده، پښتو ادبي او هنري نړۍ ته د نویو اضافو تکراري خبره ډېره ده، خو د درځار شاعري رښتیا د پښتو ژبې لپاره نوې ترینه اضافه ده.

د درځار شاعري د روایتي شاعرۍ د سد ماتولو لپــاره د پښــتون هــنر وروستیو ګوزارونو کې وشمارئ، موږ د شعر نوي پړاو ته د ننوتو ســاه ګانې اخلو.

زموږ سریزه نګاران تل په بره کېني او شاعر له ځانه ټیټ تلي، مګر زه به دا نااهلي نه کوم، زه ویاړم چې درځار لرم، په خوا کې یې لــرم او تر ځان څه چې تر ډېرو اوسنیو یې غښتلی بولم.

تاسې به وګورئ چې میوند درځار به یو وخت د شعر د اسمان داســې ستورې وي چې خلک به یې هر ماښام تر لیلا و مجنون د مخه لټوي.

ستاسو سعید شینواری

۳ دلوه ۱۳۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن پرسته شاعري

په نړۍ کې ډېر داسې شيان شتون لري، چې درک کولی يې شو خو تعريفولی يې نشو. له دغې ډلې څخه يو هم ښکلا ده. او ښکلا ځکه نه تعريفيږي، چې نه کوم مشخص فرمول لري او نه کوم مشخص ليدلوری.

ارواپوهنې په حسن پرستۍ يا حسن خوښونه کې نور عوامل شامل ګڼي لکه، تربيه، تجربه، وخت او جغرافيه. خو که اسلامي ارشاداتو ته وګورو نو تر ډېره به ووينو چې ښکلا فطري ده، نه اکتسابي. ((لقد خلقنا الانسان في احسن تقويم))

هسې خو خدای تعالی هم د ښکلا او جمال خالق دی او ښکلا خوښوي، مشهور حديث دی چې ((الله جميل و يحب الجمال)) يعنې خدای ښکلی دی او ښکلا خوښوي. د هغه د اشرف المخلوقات سره هم همدا فطري ادراک د هغه له پيدايښت نه ملګری دی. يعنې انسان په طبعي ډول ښکلا خوښونکی دی او د ښکلا خوښونې ذوق يې تر بل هر موجود پياوړی او حساس دی. ژر په ښکلا کې ورکيږي. ښکلا له خاصيت څخه مخکې تصور وي په دې معنې چې تر ذات وړاندې د معنې په توګه شتون لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

افلاطون په دې اړه وايي چې د انسان روح مخکې له دې چې نړۍ ته راشي د ښکلا حقیقت د تجرد په عالم کې درک کوي.او کله چې په مجازي نړۍ کې حسن ويني ورباندې مینیږي او زړه يې مینه غواړي.

حسن داسې يو شی دی چې چوکاټ او دیوالونه نلري، حسن که په هر څه کې وي حسن دی او د انسان په زړه کې ځای پیدا کوي.

دلته یوه خبره چې د یادونې وړ ده هغه د حسن پرستۍ او حسن څخه د خوند اخستلو توپير دی. حسن پرستي یا حسن خوښونه او له حسن څخه خوند اخستل دوه جلا شیان دي، ځکه حسن روحاني چاره ده او له حسن څخه خوند اخستل بیا جسم ته ورږې سترگې نیول دي.

په ارواپوهنه کې فروید د ښکلا په اړه دا نظر درلود، چې حسن پرستۍ پیل په جنسي تنده او پایښت يې په جنسي سوړوالي کې دی، خو د فروید دا خبره ځکه غلطه ده چې مونږ د داسې ډېرو کسانو بېلگې لرو چې حسن پرستي يې جنسي لذت نه گاڼه.

د درځار په شاعرۍ کې هم د حسن پرستۍ ذوق ډېر لوړ ښکاري، حسن خوښوي، ستايي يې:

له هر ښايست نه لږه لږه مینه وغواړم
ابادوي د خدای کورونه په چندو خلک

د پورته بیت په تایید یوه خبره کووم، هغه دا چې استاد اجمل ښکلي په یوه مقاله کې لیکلي وو، چې مینه هغه تاثر دی چې یو ښایسته پیکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې په انسان کې پيدا کوي. زما په اند مينه له ښکلا څخه نه زيږي، بلکې ښکلا ده چې له مينې څخه پيدا کيږي. که حسن له مينې څخه پيدا کيدلی؛ نو ښکلا به مشخص تعريف درلود. ځکه حسن خوښونه د فردي ذوق مسله ده، او فردي ذوق هيڅکله نشي يوشان کيدلی.

د ښکلا خوښونې ځواک فطري دی نه اکتسابي او درځار ددې خبرې ښکاره مثال دی. دی د يوې جنګ ځپلې او داسې ټولنې وګړی دی چې حسن خوښونه پکې د کفر ټاپه هم لري خو له دې ټولو سره په درځار کې د حسن پرستۍ ماده له هر اړخه پوره ښکاري.

ليکوال او شاعر ته اړينه ده چې د خپل مخاطب د ښکلا پيژندنې له ارواپوهنې سره تر يوه ځايه اشنايي ولري، د ښو اثارو د ښکلا يو راز په دې کې هم دی، چې ليکوال خپل لوستونکي تر ليکلو وړاندې پوره مطالعه کړي. او د هغوی د ښکلا فلسفه او ارواپوهنه يې لوستې ده.

مرحوم استاد شپون به په شعر او کيسه کې په کيوټ او کنټرايفد باندې ډېرې خبرې کولې او ويل به يې چې کيوټ هغه څه دی چې په تصنعي ډول ښکلي وي او کنټرايفد هغه څه دی چې په دومره مهارت طرح شوي وي چې غيرې طبعي ښکاري. د درځار شاعري د کنټرايفد په چوکاټ کې ده.

هر کله چې په يو شخص په تېره په هنرمند کې د ښکلا خوښونې ځواک راپاريدلی وي نو نوموړی بيا د بدرنګۍ هر لاره پريدي او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولنه کې دا ښايي چې هغه له نورو د ژوند په نېکمرغيو او رازونو ښه پوهيږي.

د اروا پوهنې څېړنو ښودلې چې انسان خپل ۷٪ رواني او باطني خواهشات په ژبې سره نورو ته وايي خو خپل ۹۳٪رواني او باطني خواهشات په هغه کې دننه پټ دي چې د سترګو په وسيله کولای شو هغه درک کړو يا يې نورو ته ووايو.

د درځار په شاعرۍ کې سترګې که ووايم د يو سمبول ځای لري او دی ددې لپاره هم په سترګو مين دی چې د حسن ليدنې لامل دی.

په هغه دوه سترګو مې بيا مينه راغلې ده
ياره چې دا خو مې څه نوې ګناه ونکړه

دده په شاعرۍ ډېرې خبرې کيدای شي خو زه يې همدلته رالنډوم او د حسن په رنګونو کې يې ډوب غواړم.

وصي ابهام

جلال آباد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به نو څه ووایم!؟

زه به نو څه ووایم........

هغه خبرې چې ما به (چاته) مخامخ نشوې کولی، شعر کړي مې دي. خلکو به ځکه خوښې کړې وي چې شاید د ځینو پېښنو پـه اړه به مو احساسات یو ډول و او یا به هغوی هم زما په څېر بې زړه او بې خولې وي او د ډلې پر ځای به په یوازې کېناستلو کې ځان ارام او خوشاله احساسوي، ګنې دا کرښې بل هیڅ کمال نلري.

ما شعر کم او په ځنډ لیکلی او تر لیکلو وروسته یې راته داسې احساس کېږي لکه له ساعتونو شدیدې تندې وروسته چې د یخو رنو اوبو په چینه پېښ شوی یم.

که د ملګرو زړه ته مې نه کتلی نو د (ژیړ ګلاب پاڼې) به لـه شـپېتو ډېرې نه وای خو د هغوی په ډېر ټینګار هم د کتاب حجم تر سلو مخونو و نه رسېد او ښه هم همداسې ده، ځکه نن سبا مصروفه انسان کتاب لوستلو ته ډېر وخت نه لري او یا وخت نه ورکوي، نو مننه چې د ژیړ ګلاب پاڼې مو د لوستلو په نیت راخیستي.

میوند درځار

جلال اباد

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت سره به ګوتې لړې ماتې کړو چې څه کېږي
هیلې به د ژوند لپاره زیاتې کړو چې څه کېږي

ستا له درد نه څوک د زړېدلو اندېښنه لري ؟
پرېده پدې زړه کې به یې پاتې کړو چې څه کېږي

خدایه په کتاب کې مې وعده د جنت ولیده
اوس به یې دا پاڼې ورته قاتې کړو چې څه کېږي

ما او تا د یو بل د ژوندي پاتې کېدو سبب
لاړې به د خولې آب حیاتې کړو چې څه کېږي

آمن چې ***درځاره*** د ولس لپاره غواړو نو
خپله شاعري به سوله ساتې کړو چې څه کېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند خفه کړيدي، راټول په میکدو خلك
څو به د زړه اورونه وژني پــه اوبــو خلــك

ګنډلې سترګې وچې شونډې په بــازار کــې ناســت
زړونــه تــړي د جنتونــو پــه وعــدو خلــك

له هر ښایســت نــه لــړه لــړه مینــه وغــواړم
ابادوي د خدای کورونه پــه چنــدو خلــك

د بیــدارۍ او رڼــایۍ نــه د قــام مــخ اړوي
نو ځنې نــدي د وطــن د پرېښــودو خلــك

درځاره **ته د زړه خبره دومــره مــه ســپینوه**
په کیسه پوې شول د کیســې د اورېــدو خلــك

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـر سـړی دې نـوم اخـلي غړېـړي ګلابونــو
ښکلې يې نو داسـې خــو بـه کېـږي ګلابونــو

څه وايې چې چرتـه بـه تـوده غېـږه پيـداشي؟
ژمـــی دی میـــده بـــاران ورېـــږي ګلابونـــو

لاس راکه خـو سـترګو تـه بـه نـه راتـه راګـورې
خلـك خـو ړانـده نـدي پـوهېږي ګلابونــو

ووايه چـې مـونږه سـوله غـواړو! سـوله غـواړو !
ته خو چې څه وغـواړې نـو کېـږي ګلابونــو

ما د ژوند په لاره بانـدې مـه پرېـده يـواځې
مينـــه بـــه ښـــه ډېـــره رارســـېږي ګلابونـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې بې وخته مې پـه زړه بانـدې راووريـدې
لکه نرگس چې بـې موسـمه بـې بهـاره کيـږي

هغـه سـړی پـه مـا د خپـل مـين بـاور نکـوي
زه خو به مړ يم چې له زړه نـه زړه تـه لاره کيـږي

د ژونـد کولـو حوصـله دې ډېـروي درځـاره
ته ملامته يې چـې کرکـه دې لـه ښـاره کيـږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس دې راکـه زړه دې وسـاته ملګريـه
لکـه مـا چــې درتــه نــه ســاته ملګريــه

د ژونــد لاره د پــردي وطــن بــازار دی
مونږ به ځان د چا نه څـه سـاته ملګريـه

يــو ټوپــک و چــې د ډېــرې زمــانې و
د بچــو نــه بــه مــې ښــه ســاته ملګريــه

هغه سـترګې اباسـين چپـې چپـې وې
ځـان مــې ځکــه ورنــه وســاته ملګريــه

چې *درځار* و نو له هر سـړي نـه ځـار و
پردی غم به يـې پـه زړه ساته ملګريـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرځم که چرته دې پدې ښار کې درک وکړم
کله ناکله خو په بل سړي ستا شک وکړم

راځه چې ځو د سیند په غاړه غاړه وګرځو
د زړه خبره درته څنګه په سړک وکړم؟

وایم چې نورې به کیسې چاسره نکوم
بیا هم باور په یو هلک نه یو هلک وکړم

نو آزادي به زه په کومه جذبه وګټم
چې دښمني تاسره ستاسو په ټوپک وکړم

د لرې مینې ضرورت پوره کولی شم
***درځاره* في سبیل الله به دې کومک وکړم**

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاڼي کړنګې

اوبه په ډانګ بېلې شوې
نوک او وری جلا شوې
بد تربور مې
په بد ځای کې پکار نشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په ځېره کې د خدای نور ، چشم بـد دور
تــه ملايکــه يــې ضرور ، چشــم بــد دور

عمــر د ژمــي مــاذيګر ، پــه څــه بــاور
بيا هم خندا؟ بيا هم غـرور؟ چشـم بـد دور

د هغــه ســترګو پــه ليــدو ذکــر کــوه
چشم بد دور ، چشم بد دور ، چشم بـد دور

زمـا پـه ژونـد مـين ولـس اوس هـم لـري
څومره مستي څومره سرور ، چشـم بـد دور

درځــاره **ستاســو دا وطــن جنــت وطــن**
لکــه رڼــا د کــوه طــور ، چشــم بــد دور

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا مات کړی اوس بېرته په تا باندې باور کــوي
زړه دی نو، د هر چا په مسکا باندې باور کوي

مانه دې پوښتنه لږه وکړي چې ړوند ولــې يــم
څوك چې د ښارونو په هوا باندې باور کــوي

ما ددې ولس د پيغمــبر جــامې اغوســتې دي
خلك مې پــه هــره نــاروا بانــدې بــاور کــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند کوو د ژوند د ښه کېــدو مبــارزه کــوو
غم نه کوو غم ته په ژونـدونې جنــازه کــوو

آمن غواړو آمن غواړو، چانه امن وغــواړو؟
سوال د جنتونــو د دوزخ پــه دروازه کــوو

دا ملا زړې کیسې کوي راته خو مــونږه بــه
ځو راځو مونځونه اودســونه بــه تــازه کــوو

لوڅې پښې تشې ګېډې ډله یوو پیتاوي ته
نکـــل د پنځـــه زره کلونـــو پـــه مـــزه کـــوو

ته ***درځاره*** کومو سترګو داسې ځنګــولی یــې؟
دا نشه خو مونږه د کوکنارو پــه غــوزه کــوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه! په محبت کې دې تاوان دی نــوره ســتا خوښــه
هر سړي چې کړی پښېمان دی نوره ستا خوښــه

سترګې مې ستونه درته نکوي چې پــاتې شــه
عقل مې په تا پسې روان دی نوره ستا خوښه

واخله کنه ستا بــه سرمايــه د مينــې ډېــره شي
ژوند مې ليلام کړی په غيران دی نــوره ســتا خوښــه

راشه چې پدې دنيا جنــت دربانــدې وګــورم
بيا د پســرلي پسې خزان دی نوره ستا خوښــه

ما سره به جنګ په خوله او سترګو بانــدې نکــوې
سوله مې د ټول عمر ارمان دی نوره ســتا خوښــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او کال وروسته دادی بیا پسرلی راغی
د رنګونــو پــه رڼــا پـــسرلی راغــی

ستا جنـت تـه سـل او زر کلونـه پـاتي
دلتــه اوس دادی مـلا پـــسرلی راغــی

اول ښاخکی ښاخکی اوښکې بیا په لپــو
ځــه د ژمـي پــه هــوا پـــسرلی راغــی

دې وطـــن تـــه د ســـوونو شـــهیدانو
د سرونــو پــه ســودا پـــسرلی راغــی

ملامتـــه درتـــه نـــه یمـــه *درځـــاره*
خو ځه در به شم چې دا پسرلی راغی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېـر انتظـار وشـو د ګـل د ټوکېـدو لپـاره
دُعـا مـې وکـړه د بـاران د ورېـدو لپـاره

د ژېړ ګلاب پاڼې د لیک سره جـوړه راغـلي
صبر پکـار دی پـه مطلـب د رسـېدو لپـاره
ما چې د چا سترګو ته ټولـه شـاعري کړېـده
وعده یې کړې چې راځـي د اورېـدو لپـاره
په ډک بازار کې خدای په مخه باندې راوستلې
وخـت دې پیـدانکړ د مـخ د پټېـدو لپـاره
زما ارمان دی چې بې جنګـه زمانـه وګـورم
جنت تـه نـه ځمـه د شـاتو او شـیدو لپـاره

درځاره **ستاسو ښار د کلي نه په څـه ښایسـته دی؟**
یو ځـل خـو راشـه د ملګـرو د لیـدو لپـاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــدې ســـترګو کـــې لـــذت د جنتونـــو
خدایـــه تـــه وســـاتې پـــت د جنتونـــو

د ژونـــد نـــورې هیلـــې نلـــري نـــو ځکـــه
روژه نـــــه نیــــــسي اُمــــت د جنتونـــــو

پـــرې چـــې دا دنیـــا خـــو وګنـــو ســـړیه
مـــونږ تـــه چـــا کړیـــدی ســـت د جنتونـــو

د چـــا غیـــږه مـــې پـــه زړه بانـــدې وریـــږي
ځوک دې خدای نه کړي عادت د جنتونو

د جومات د دروازې ځنځیر دې پروت وي
چـــې مخلـــوق نلـــري نیـــت د جنتونـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند ته زړه خورمه چې وبه نشـــي يـاره
غــر هــم لــوړ دی او پــه سر نلــري لاره

حوصـــله تمامـــه شـــوې ده ملګريـــه
ځـه چـې ځـو د خودفروشـو لـه بـازاره

زړه د لارې په سر سيوري تـه ويـده دی
ســترې شــويدی لـــه ډېـــره انتظـــاره

آزادي خو به ژونـدي ولـس تـه غـواړي
څه دا خلك، څه يې خوله، څه يې کوكاره؟

اوس کـــرارې جنتونـــو کـــې اوســـېږه
چې زما سترګې دې خوښې شوې ***درځـاره!***

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه لګـه پـه دښـته کـې ولاړه وڅـه ونـه
هیلې دومره هیلې دي چې مکوه پوښـتنه

ژوند ددې بازار په یوه لاره کې هـم نشـته
دومره خاموشي خو به مې ورک کړي له وطنه

ځمه چې وعده د بیا لیدو یې پـوره شـوې
بیا به راتـه وایـي چـې دا ولـې دروغجنـه

خاورې د ولس په اننګو بانـدې پرتـې دي
ګرځـي ډلـه ډلـه رهـبران سـپینه لمنـه

چا چې ښایسـتونه درتـه وښـودل ***درځـاره***
تـا لـه هغـو سـترګو نـه هـم ونکـړه مننـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ما يې هره شېبه مرګ ته انتظار وکه
آب حيات سترګو خبر يې چې څه کار وکه!؟

د خپل مين د پېژندو نه يې انکار وکه
آب حيات سترګو خبر يې چې څه کار وکه!؟

زما په مخ کې يې په بل د ګل ګوزار وکه
آب حيات سترګو خبر يې چې څه کار وکه!؟

په ډکو سترګو مې مزل په ټوله لار وکه
آب حيات سترګو خبر يې چې څه کار وکه!؟

لکه چې ژوند مې نور د بل په اوږو بار وکه!!
آب حيات سترګو خبر يې چې څه کار وکه!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تا مین په تــا د ښــې خــبرې حــد نکــوي
د تا ښایسته غوندې سړي سره څوک بــد نکــوي

خدای به زما د رقیبــانو زړه خوشــاله نکــړي
د ناروا خلکو خو ښه دی چــې مــدد نکــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشې خبر چې څومره شور زما په زړه کې دی
سیاهي سترګو کې ده، اور زما په زړه کې دی

د ښایسته سترګو سړی ما پرېښودی نشي
چې خدای ورکړی ورته کور زما په زړه کې دی

درد خپله وسه د مسکا د پټېدو کوي
لږ مې په مخ باندې او نور زما په زړه کې دی

ددې ولس د بیدارۍ ارمان مې نه پرېږدي
ګورې چې لارې لارې خور زما په زړه کې دی

درځاره هر سړي ته وایمه چې ځار دې شم
مړه چې دا لا څومره زور زما په زړه کې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـــا د بیـــا زړه درکولـــو اراده نـــه وه
خو چې د خدای په څه رضا وه د بنـده نـه وه

زمونږ نصیب داسې چې لمر به و، رڼا نه وه
باران بـه وورېـده ځمکـه بـه لمـده نـه وه

د ښایســتونو ملګرتیـا مــې نــوره پرېښــوده
په محبت کې مې څه خاصـه اینـده نـه وه

زه چې د چا د سترګو ذکر فکر دواړه کـوم
هغې ته یاده زمـا هــیڅ یــوه وعـده نـه وه

درځاره ستا ولس اوس هم د نیمې شپې غـل دی
نوره دنیـا بـه د غرمــې پــورې اوده نـه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د لېدو، د پېژندو، د خپلېدو ارمان !
په لمه ځمکه د باران د ورېـدو ارمـان !

په نالیدلي مخ مین یمه، توبـه خدایـه !
چې چا به کړی وي زمـا د ورکېـدو ارمـان !

او ستا ښایست او خـوږلني پـوره کـولی شي
پـدې دنیـا د جنتونـو د شـیدو ارمـان !

زمونږ په زړونو کې د آمـن د لیـدو ارمـان !
پدې ولس کې د رڼا د خورېـدو ارمـان !

درځاره **هغه سړی کرکه پرېښودی نشـــي**
ملګریه مکوه د سیند د وچېـدو ارمـان !

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه بوسه زما د وینې مخ نه هم واخله
زما ګلابه ماته مینه راکه غم واخله

دا ځنګېدلي قدمونه زما زړه پرېباسي
که ته خفه یې ، قدمونه خو لږ سم واخله

له یاره لرې یې او نښه د بېلتون نلرې
دې تور اوربل ته دې ګلونه د شړشم واخله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابونــــه راسره دي انډيوالــــه
اُمېدونــــه راسره دي انډيوالــــه

رڼايي به لکـه لمـر راپسـې راشي
بارانونــــه راسره دي انډيوالــــه

آزادي پـه شـعارونو بانـدې غـواړو
بيرغونــــه راسره دي انډيوالــــه

چې پيسې دي که د خلکـو ادرسـونه؟
کاغذونــــه راسره دي انډيوالــــه

ځه ***درځاره*** چې له ځانه چرته پټ شو
نقابونــــه راسره دي انډيوالــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار ، په حوصلې ، په صبر څه وشو
ما په خوبونو باور کړی و بس ښه وشو

ژوند د وحشت نوم و ، د وینې تویولو کار
محبتونه نه روا کار و او نه وشو

د ګناهکارو ښار کې خاورې او ګردونه دي
زمونږه برخه بارانونه هم په غره وشو

نو ستا په غېږه کې هم تود نشومه وه یاره !
ښه نو زما په جنتونو کې ساړه وشو

درځاره! اوس په هرې ښې بدې ژړا ورځي
زه نه پوهېږمه چې څه شی مې په زړه وشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــــــــــروره د بښــــــــنې ضرورت دی
مونږ ته ســتا د پيرزوينــې ضرورت دی

مسافر پکې د ځان سيوري تــه ناسـت وي
دې صحرا ته خــو د ونــې ضرورت دی

ته د خولې په ورکړه دومره محتاط نه يــې
بـــس د تشـــې يـــادونې ضرورت دی

خدای ته څنګه په نيمګړي عمـل ورشـم؟
د بنـــــده د سپارښـــــتنې ضرورت دی

چې خفه وم په غزل يــې راپخـلا کـړم
لــه ***درځـــار*** نــه د مننــې ضرورت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځه چې ځې ګلابه، نو د بیا لیدو په هیله
غاړه راکه شابه، نو د بیا لیدو په هیله

تانه مې د ځان په اړه کړې وه پوښتنه
پاتې بې ځوابه، نو د بیا لیدو په هیله

ستا له جنتي غېږې نه لرې پاتې شوی
مړ شوم له عذابه، نو د بیا لیدو په هیله

ځمه چې مابنام دی فاصله هم ډېره لرې
لاره هم خرابه، نو د بیا لیدو په هیله

ستا خبرې نوې دي خو زه په ژوند کې ډوب یم
بند مې کړې کتابه، نو د بیا لیدو په هیله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مينــه زمــا لپــاره کمــه راتــه ښــکاري
نن مې اندېوال داسې بېغمه راتــه ښــکاري

ستا د تلو نه پس مې دا ورغوي يــخ کــرخ شي
ستا دتلو نه پس لکه چې مرمه راته ښــکاري

چرته چې د ورانې سر دی مونږ پورې تړلی
داسې خبر نکوو چــې ســمه راتــه ښــکاري

دومره مې تلوار ستا ابـادۍ تــه دی وطنــه
تشه غوندې ساه ويستل هم دمه راتــه ښــکاري

ســتا د دعاګــانو تــلاوت کــوي ***درځــاره***
دا پيغمــبري څېــره عجمــه راتــه ښــکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند په جوړولو جوړولو باندې وران شــو
خدایه ستا راکړی امانت رانــه تــاوان شــو

داسې پسرلــي ته مې له زړه نه دعــا وکــړه
تاسره روان ومــه پــه لاره کــې بــاران شــو

ډېرې بې نیازۍ دې هم په زړه باندې مات نکــړ
ستا مین په تاپســې بــې ســته راروان شــو

ما ویل چې دا ولس د سولې پــه مــذهب دی
تا ویل چې ټول عمر دې تېر پــدې ګومــان شــو

ته د نفرتونو ښار کې څه کــوې *درځــاره؟*
دا لکه د خدای کور چې په دشته کې ودان شــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښایســتونو دې تمامــه ورځ ســتاینه کــوم
خدایه! ددې ورکړې دې بې حده مننــه کــوم

د جنتونـــو ننـــداره بلکـــل د راز خـــبره
خو په پنځه وخته مانځه کې یې غوښــتنه کــوم

مانه مې زړه ستاسو د ښار په سرکونـو پـاتې
اوس یې په لاره کې له هر سړي پوښــتنه کــوم

چې آزادي نه غواړم ژوند غواړم د ځان لپـاره
درځاړه **څه وشو چې داسې تېروتنه کــوم؟**

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما برخــه خــو د ســپینو واورو غــر دی
خو چې ستا مینه مې و نه سـېزي لمــر دی

ستا په ټولو کې په ما سترګې خوړې شــوې
بختــورې! پیـــداکړی دې ګـــوهر دی

د ښایســته و د مخونــو پــرده پــوښ دی
د ښــارونو پــه ګردونــو کــې هــنر دی

آزادي زمــا د خپــل وجــود حصــه ده
غلامـــي زمــا د ټــول وجــود ضرر دی

ته *درځار* یې او پوهېږې چې زه څوک یــم؟
څوک چې ستا د زړه په هر ټکي خــبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ډکو سترګو مې د دوه سترګو ارمان کېږي
په تمه ناست یمه چې کله به باران کېږي

خدایه احسان دې د بنده د هېرولو نه دی
د شرابونو روژه ماتي په اذان کېږي

د خپل نظر د کرامت نه به ته نه یې خبر!؟
ستا په نظر په تورو خاورو کې ګلان کېږي

دا بې رُخي ددې نړۍ مې زړه ته شک غورځوي
پدې څلورو کتابونو مې ګومان کېږي

په باریکۍ د ښایستونو باندې نه پوهېږي
په درځار هرځلې څه تېوکه د نادان کېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نفــرت یـــې انـــدازه ورسره نشـــته
هیڅ لحاظ ددې بنــده ورسره نشــته

د دې تور سړي دا تور ټوپک مې بد شي
د خـــــبرې حوصـــــله ورسره نشـــــته

ستا عمل د جنتونـو د مخلـوق دی
خــو چــې ولــې اراده ورسره نشــته

پښـــــتنو تـــــه د رهـــــبر وژل روا دي
پیغمـــبر دی معجـــزه ورسره نشـــته

زما خاورې زما مینې تا بـه ژغـورې
یو سړی دی چې پیسه ورسره نشــته

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوك دې نه وايي چې څنګه بې بـاكي ده
په وجود كې مې خـماره خپلـواكى ده

خامـه لاره ده ماښـام دى تـاريكي ده
نـــو اړتيـــا د يـــو واړه اوروركـــي ده

ډكـــې ســـترګې ځنګېـــدلي قدمونـــه
تــالا كــړې دې نشــه انګــور تــاكي ده

اوښكې تويې كړمه اوښكې پـاتې نـــشي
مرغلره مې پــه نيــت بانـدې شـكي ده

د عجمـــو حيـــراني ګـــوره ***درځـــاره***
چـــې غزلــه دې عربــه ده مكـــي ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ زړونـه هـم د غوښـې دي ګلابـه
دا ستا دوه سترګې مې خوښـې دي ګلابـه

پـــسرلی مـې د خــزان لــه زوره نـدی
پــه څېــره دې د غــم نښــې دي ګلابـه

زه خو ستا د ښــو شــمار کــوم درګــورم
او ستا سترګې په چا خښــې دي ګلابـه

زمــونږ فکــر د ولــس لپــاره خــور دی
خو حالات داســې بـدمخې دي ګلابـه

که په زړه شي نو ***درځار*** د غـزل نـدی
خــو دا ګــوتې خواریکښــې دي ګلابـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرځوي له ځانه سره ځان په کتابچــه کــې
ګل مې رسم کړی د جانان په کتابچه کــې

تاتــه مــې لیکلــی غــزل مخــې تــه راغلــی
دوه کاله یې تېر کړل په ارمان په کتابچه کــې

رنګ مې په قلم کې نه و تش مې خوځولــو
خط ته مې ښوونکی و حیران په کتابچــه کــې

نه ځمه ددې کوڅې په لاره بانــدې چرتــه
نوم مې لیکل شوی د دوکان په کتابچه کې

(خ) خپلواکي ، دا د هر وګړي ضرورت دی
ولیکئ پدې باندې عنوان په کتابچــه کــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېده چې لمر راپسې ټوله ورځې ګوري لاندې
په خوب عادت یمه د شنو ونو د سیوري لاندې

د تورو غرونو ژوند د خدای له نعمتونو ډک دی
په سر یې واورې وي ګلان وربانديې اُوري لاندې

دا څه پاچا دی چې ځواب د چا ویلی نشي
دا څه لښکر دی چې خملي د کمزوري لاندې

ستا څه ګومان دی چې *درځار* له تانه ځار ندی څه؟
مینه مې ژوند کوي د نوم د توري توري لاندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې لږ پاتې شې څه لار کولی نشې؟
زلمیتوبـــه انتظـــار کـــولی نشـــې؟

چې مونږ نه غواړي زمونږه پکار نـدی
عریضـه خـو پـه سرکـار کـولی نشـې

یه ناځوانـه، د سـلام ضرورت څـه و؟
چـــې پوښـــتنه د بـــیمار کـــولی نشـــې

ډکې سترګې درته ناسـت یمـه ګلابـه
څه چاره مـې د خـمار کـولی نشـې؟

ته مجبوره یې چې خوله پخپلـه ورکـړې
منتونـــه پـــه **درځـــار** کـــولی نشـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنګل ژمی او یخنـي لکـه زنـدان دی
توبـه! دا مسـافري لکـه زنـدان دی

که ښار ښکلی دی نو خلك يې پردي دي
هر سړی پکې بنـدي لکـه زنـدان دی

ماتـه خپلـه ملنګـي سـتا پاچـاهي ده
تاتـه خپلـه پاچـاهي لکـه زنـدان دی

مـا تـر ډېـره پکـې وسـاته ملګريـه
دا ستا سترګې ګـلابي لکـه زنـدان دی

د جنت نه به دې منـع کـړي *درځـاره*
ميخانـه ددې سـاقي لکـه زنـدان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مازيګر شو.....

مـــازيګر شـــو د اذان ازانګـــې راغلـــې
پنځه شپږ کسه دي جمه يـې زړه غـواړي
د پټـــي او د راغـــه لـــه کـــارو ســـتړي
مونځ به هم وکړي خو دمه يې زړه غواړي

***

د کيســو لپـاره بـل داســې ځـاى نشـته
چې زاړه د يو بل خـواوو تـه راټـول وي
چې په اوړي کې د يخې دېـرې سـيوري
او پـه ژمـي کـې پيتـاوو تـه راټـول وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددوی لپـــاره د دوزخ پـــه کنـــاره ســـړیه
دا خلك نه ارزي په زړه خوړلـو وه سـړیه

په قام او خلکو باندې زړه زمونږه درد کـوي خـو
په ګېډه مه منـډه د سرو زرو چـاړه سـړیه

په لوڅو پښو باندې د ځمکې تنابونـه وهـو
خو چې د چا سره په لاس کې ده قیضه سـړیه

اوس مې په سترګو او په مخ باندې وهه سـړیه
ما درته خپله ویل چې مـاسره راځـه سـړیه

اوړی، روژه او دا پردۍ مزدوري سخته نـده؟
په ماسپښین کې یوه سترګه خـوب کـوه سـړیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابادي.....

پدې شپږ میاشتو کې یو باران ونشو
خو د غـره اوبـه پرېمانــې راروانــې
د سوونو کـالو واورې ویـلي شـوي
پــه لښــتيو کــې حيرانــې راروانــې

***

خدايه رحم دې له هغه څه نه ډېر دی
چې بنده دې اورېـدلي لـه مـلا نـه
د فصـــلونو او د ونـــو ابـــادي ده
وېـــره نلـــرو د اوړي لـــه بـــلا نـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مــاذيگر دا ډېــره لاره دا يــواځې ســفر
له مانه کلــه کېــږي يــاره دا يــواځې ســفر

د ژونــد کولــو حوصــله راسره پــاتې نــده
بيا هم کوم د چــا لپــاره دا يــواځې ســفر

په ځنگېدلو قدمونو چرته نه ځــي خلــك
راباندې اوږد شو خــماره دا يــواځې ســفر

ښه، زه د زړه د بې کسۍ پېغور ته څه ووايم؟
سره له دومــره بيروبــاره دا يــواځې ســفر؟

هغه دوه سترگې جنتونه دومره لرې نــدي
خو که ته ومنې *درځــاره* دا يــواځې ســفر

(c) ketabton.com: The Digital Library

په څه ګناه باندې لیدلی زمانې یمه
د انتظار په اور نیولی زمانې یمه

په ګمنامۍ مین له ځانه هم پټېږمه
او ګوره بیا هم پېژندلی زمانې یمه

چې زندګي پکې د ټکنده غرمې نوم دی
پداسې دشته کې کرلی زمانې یمه

آمن ددې وطن د خلکو د مذهب نوم دی
خو تشدد ته لمسولی زمانې یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـره تـول بـه یـو پنځـه ګامـه سـفر و
زنـــدګي څـــه وه؟ د ژمـــي مـــازیګر و!!

ګـــل یـــې واخســـته مننـــه یـــې ونکـــړه
دا سـړی لکـه چـې اوس هـم مـرور و؟؟

د چا دوه سترګې مې دوه ساګانې ژوند و
او پخپلــه هــم پــدې بانــدې خــبر و

ښـار احسـاس د یـو سـړي راتـه راکـړی
چـــې لـــه ډېـــرو روایـــاتو نـــه منکـــر و

د چا زړه ساتل مـې زده نـه وو ***درځـاره***
د ملګـــرو پرېښـــودل مـــې یـــو هـــنر و

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه داسې خو نده چې یو ماتــه نــه راګــوري
ژونــد لکــه روانــې اوبــه شــاته نــه راګــوري

مړاوی یمه پاڼې پــاڼې تــوی نشــمه خدایــه!
نـــن راتـــه هغـــه آب حیاتـــه نـــه راګـــوري

ښه وایي ، له زړه نه زړه تــه لاره خامخــا وي
اوس مې چې هېر کړی دی نو شاته نه راګوري

لاس راکړي چې بیا بــه سره وګــورو ملګریــه
ســترګو کــې ســاتلې تمنــا تــه نــه راګــوري

زه له یوې هیلې نه تېر شــوی یــم ***درځــاره***
لوی خدای به مې دې وړې ګناه ته نه راګوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

منزل خبر دی چې مزل راپسې نه کوي نور
په لاره لاره په ازغو شيندلو څه کوي نور

د غم موسم دې پسرلی شو ابادي يې راوړه
سترګې مې وچې پاتې نشولې اوبه کوي نور

خپله څېره دې په هينداره کې و نه پېژندله
زړه ته دې ووايه چې مونږه سره ښه کوي نور

چې مونږه جنګ غوښته نو خلکو شاباسي راکاوه
چې مونږه سوله غواړو تشه تماشه کوي نور

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد شېبه، شېبه، شېبه پــه ډېرېــدو دی
ضرورت د هغـــه ســـترګو د لیـــدو دی

پدې زړه کې هر سړي ته مینه شــته ده
ښار خو ځای د ټول ولــس د اوســېدو دی

مونږ پرهېز د خدای لــه ډېــرو نعمتونــو
ژونــد روان د جنتونــو پــه وعــدو دی

ته قسم وکړه چې نــن بــه پــاتې کېــږې
او موســم هــم د بــاران د وریــدو دی

زه د خــاورې آزادي غــواړم ***درځــاره***
خو په ما تور د مذهب د پرېښــودو دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کمـــیس او د وجـــود مناســـبت دی
مانه نــه کېـــږي ، د صــبر ضرورت دی

دا ولـــس د ښایســـتونو ســـلطنت دی
او مخلوق ورتــه راغلــی د جنــت دی
نه ملنګــه! ســتا دعــا خــو بــه لګېـــږي
خدای درکـــړې مرتبـــه او ولایـــت دی
زوړ ایـــمان مـــې امانـــت درتـــه راوړی
زمونږ دغســـې بـــې ګټـــې تجـــارت دی
ستا د لیـپې غونـدې غټـې غټـې سـترګـې
دا د غټــو غټــو خلکــو علامــت دی
د نینو غوندې مې خولــه پســې ترلــې
نېچه کړی مې په پاڼه کې شهرت دی

چې ملګرو ته کمزوری شـــوې *درځاره*
تـــا نیـــولی د پاچـــا ملازمـــت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مې هم مات شو د باور د ماتېدو نه پس
څه خو به کېږي ددې دومره څه کېدو نه پس

د هغه سترګو په لیدو مې هیلې ډېرې شوې
پسرلی راغی د باران د ورېدو نه پس
ددې ولس د بیدارۍ ارمان مې خاورې شو
خلک ړانده شو د رڼا د لګېدو نه پس
د مابنام وېره مې د خدای له وېرې ډېره ده
زه کور ته څمه د اذان د اورېدو نه پس
ډېرې خبرې مې راوړې وې خو پاتې شې
دا زه ګونګی ولې شم ستا د غږېدو نه پس؟

درځاره خپله خاوره هم راباندې حق لري
جنت به غواړو د وطن د جوړېدو نه پس

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ته راځې نو تر هغې دې باران هم وشي
ستا هـرکلي تـه بـه پـه لاره ګـلان هـم وشي

کلونـه کېـږي د يـو چـا د ليـدو تـږی يـم
او نــن بــه دا د روژه مــاتي اذان هــم وشي

په نوم دې ياد يمه خبره مې درنـه هېـره ده
کله ناکله خو مـې داسـې ګومـان هـم وشي

په دوه سجدو باندې جنت له خدايه غواړمـه
او بيا مې شک د بل سړي په ايمان هم وشي

چې پـسرلی هــم وي او دا د ښايـستونو ښـار
څه نو په مـونږه خـو دې دا امتحـان وشـی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښو څوکې دې ځان پلو ته قــات دي
خلک خپلو کې په شر دي څه حــالات دي

زمونږ زړونه چې په هسکو غاړو نه ځـي
د ښایسته و په لاسونو پــه مــلا مــات دي

د ښــار لارو او کوڅــو تــه خــو راوځــه
د ولـــس درسره ډېـــر ملاحظـــات دي

د رنګونــو مجموعــه راتــه ښــکاره شــوه
په څېره کې دې شــیندلي کاینـات دي

نـــن د بلـــې غـــزا دور دی *درځـــاره*
بیا وژل د ژونـدي شـوي سـومنات دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــا وژړل او زه وربانــدې ویلــې شــومه تــوی شــوم
چې ژیړ ګلاب دې راکړ نو په ټوله کیسه پوی شوم

مکتــب نــه و کتــاب نــه و اوبــه مــې خرخــولې
ملګریه زه هم تــا غونــدې پــه لارو کــې رالــوی شــوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه ته راغلي ته مې وويـل چې ځـه بېرتـه
يـو نـازولي تـه مې وويـل چې ځـه بېرتـه

مينه خـو ځـه چې د پښـتو فکـر مـې ونکـړ
او رابلـلي تـه مـې وويـل چـې ځـه بېرتـه

زه چې خفه شمه ، خفـه يمـه بيـا ټـول عمـر
نو هغه ښکلي ته مې وويـل چې ځـه بېرتـه

مرګ ته مې وويل چې ژوند مې شروع کړی دی
بـلا وهـلي تـه مـې وويـل چـې ځـه بېرتـه

درځـاره دا سـفر يـواځې هـم کـولی شـم
پښه نيـولي تـه مې وويـل چې ځـه بېرتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که نوروز دی که اختر دی کـه بـرات دی
زما درد پکې له هـر سـړي نـه زيـات دی

مــه مســج کــوه مــه خــط راتــه راليــږه
ستا د نوم لـه اخســتلو مــې زړه مـات دی

يــره هــره شــېبه وېــره د يــو بــم وي
دا زمونږ کور دی، دا مخامخ جومات دی

غــږ مــې نــه اوري راڼــه راڼــه راګــوري
هغــه ښــکلی پــه مثــال د ســومنات دی

ســتا د طــور رڼــا زمــونږ لپــاره نــده
ته موسا يې منسوخ شوی دې تـورات دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا يې راته وويل چې ستا د لاسه مړه
اوس مې خوب خدای تبنتولی د سودا د لاسه مړه

سترې مشي راته وکړه خو د لرې نه جانانه
ناروا به رانه وشي د روا د لاسه مړه

مسلې مسلې نشته پېغورونه دي سرېه
جوماتونه رانه پاتې د ملا د لاسه مړه

زړه ساتل د سر ساتل ندي چې جنګ ته به لاړ نشې
دا خو هره ورځ ماتېږي د يو چا د لاسه مړه

پسرلی په تېرېدو دی جنتي شپې قضا شوې
هغه مخ ته کتی نشم د حيا د لاسه مړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله هم راځي خو د یــو ســت کــول ضرور دي
داسې لکه لمونځ ته چې د نیت کــول ضرور دي

کلــه کلــه غــم تــه مخــه ښــه ویــل پکــار وي
شــوخو ماشــومانو تــه منــت کــول ضرور دي

زه خو بیا مــین شــومه پــه دوو نــورو ســترګو
ماته داسې دی چې محبت کــول ضرور دي

څه مــونږه؟ او څــه زمــونږ نیمګــړي عملونــه؟
نه ویل کیږي، تمه د جنت کــول ضرور دي

کړې وعده هم پوره کول غواړي خو بیا هــم
ښکلو ته د نــه راتلــو عــادت کــول ضرور دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مې منګولو کې نیولی دی او ژاړم ورته
د محبت لپاره دوه ورځې ژوند غواړم ورته

د هغه سترګو د لیدلو دُعا نـه اوري څـوك
چې دلته څومره زیارتونه وو نـو لاړم ورتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پُل صراط وي که د سور دوزخ په غاړه وي
ستا د لیدو شېبه دې سل کاله ولاړه وي

زړه وي، په زړه کې يې زمونږ لپاره ځای نه وي
سیند دې بهېږي شاوخوا ځمکه دې شاړه وي

وایم ګیله وکړم خفه شمه خو نه کېږي
چې ستا په سترګو کې غوسه او مینه دواړه وي

چې آزادي نه وي د خاورې آبادي نه وي
غر به سپېره وي او هواره به ویجاړه وي

يره که ما به د خبرې نه پېژندلی يې
***درځاره* ستا ګناه دې هم زما په غاړه وي**

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مرګ او زمـا ژونـد سـتا پـه اختیـار دي
زه چـې څـه لرمـه ټـول د تانـه ځـار دي

دا مونځونـــه او نفلونـــه یـــې قبـــول کـــړه
خدایـه! ټـول سـتا د لیـدو پـه انتظـار دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس پښېمانه يې پـه خپلـې فيصـلې بانـدې
د ژوند سفر خو به کوې پـه حوصـلې بانـدې

کال پس راغلی يې... څه ښه دی چـې راغلـی يـې
نورې خبرې مې اوس نه راځي په خولې بانـدې

خلکو ته ووايه چـې مينـه هـم لـږ وويشــي
ستونی دې وچ شو د زکات په مسـلې بانـدې

د هغـه سـترګو د ليـدو نـه بغيـر نـه کېـږي
خدايه خبر خو يې د زړه په ماملې بانـدې!؟

نو سترې مشـي دې هم ډکـه لـه خفګانـه وه
او مخه ښه دې هـم ولاړه پـه ګيلـې بانـدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې سـببه خاموشـۍ عذابـه بـس دی نـو
زه دومره نه يمه د درد له تابه بـس دی نـو

ستا محرم محـرم ناسـته مـې رايـاده شـوه
دا ته په څه خفه يې وه ګلابه بـس دی نـو

په اور کې ناست د بل لپاره پسـرلی غواړي
د پښتنو خو شوه خانه خرابـه بـس دی نـو

د بيـا راتلـو لپـاره ټـولې دروازې بنـدې
د هغه سـترګو د ليـدو ثوابـه بـس دی نـو

زه پـه هغـې پُـل صراط پـورې وتـې نشـم
ځار شم د خدای له دې ښايسته کتابه بس دی نـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـه اراده کېږي نو ژوند خـو خپلـه نـه کېـږي
ته چې کوارې ناست یې ستا به مرګ ته زړه کېږي

هغـه جنـت دی، بـس دا دوه قدمـه لاره ده
که لږه نـوره حوصـله وکـړې نـو څـه کېـږي

جـلال ابـاد د ژمـي هـم نـدی، کنـه یـاره!؟
راځه چې کور ته ځو دباندې مې ساړه کېـږي

سترګې مې نشته دی نو ښار هم راته نه ښکاري
که نـه احسـاس د ښایسـتونو راتـه ښـه کېـږي

درځـاره تــه د آزادۍ خـبرې ډېـرې کـې
مبـارزه خــو پــه خــبرو بانــدې نــه کېــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دتلو د ورځې نــه بــې رنګــه دی بربـاد دی
اوس جلال اباد هسې په نــوم بانـدې ابـاد دی

خدایه ستا جنت ته د تلو لاره څومره لرې شوه
هــر ســړی لیــدلو تــه لېوالــه د جایــداد دی

مورې دعاګانې ورته وکــړه چــې سرلـوړی وي
ستا بچی خو ستا په دُعاګــانو بانـدې ښـاد دی

ګوره پاچا غږ کــوو چــې مــونږه آزادي غــواړو
تاتــه خــو زمــونږه تــاریخ پاڼــه پاڼــه یــاد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې څه وغواړې کولی شې خو نه يې کـوې
ستا د راتلو ضرورت دومره دی چې څه يـې کـوې

زه چاته نه وايم چې خنګه يم او څنګـه نـه يـم
مګر که دا پوښتنه نن راځې او تـه يـې کـوې !

ستا د لاسو په سترګي مشـي مـې سـاړه ونيـسي
او که په سترګو کې يې هم کوې نو ښـه يـې کـوې

مـونږه لـه ډېـرو رحمتونـو نـه بېـزاره خلـك
خدايه باران کې زمونږ ګټه نشته مـه يـې کـوې

د عمـر لاره دې پـه صـبر بانـدې لنـډه کړلـه
ظلم همدومره وي درځاره چې پـه زړه يـې کـوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــه ورغــوي د نکریــزو ګــل کــاري ده
هــای! د زړه کیســه مــې نــوره سرکــاري ده

خلــك ډېــر و مــونږه تاتــه مینــه درکــړه
د ښایســـت سره زمـــونږه همکـــاري ده

کور کې ښه یمــه د مـرګ وېـره بـه نـه وي
ښار کې هســې هـم څـه نشـته بېکـاري ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه بېرتـــه لاړم بلـــه شـــپه مـــې ولا ونکـــړه
ته به خفه يـې چـې پوښـتنه مـې سـتا ونکـړه

په هغه دوه سـترګو مـې بيـا مينـه راغلـې ده
يره چې دا خـو مـې څـه نـوې ګنـاه ونکـړه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه چرته نه ځمه په خلکــو پســې، رادې شي
که زندګي رانه خفــه وي نــو پخــلا دې شي

ته به زمونږه وچــو شــونډو تــه هــم نګــورې
که جنتونــه د ســاتلو شــې وي ســتا دې شي

هغه ســړي تــه مــې د زړه خــبره هــم وکــړه
خدايه که نکېږي هم، څه کېږي رضــا دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

درده پرېمانه شې په خپلې وعدې نه راځــې
زه دومره بد شومه چې ته هم نـزدې نـه راځــې

د ښایسته سترګو سرې راته مسکی ناست دی
ته چرته مړه یې، د ګناه ارادې نـه راځــې ؟

ډېره موده وروسته دې بیا په خوا کې ګورمه
درځاره پرېده مړه ته بې فایـدې نـه راځــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به خبر هم شې خو دا ورځې به تېرې وي
د ماتو زړونو دومره صبر چېرې وي

د ګلاب مینه د کوکنارو په ګل نه ماتېږي
زما به نه خوښېږي، سترګې خو به ډېرې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(شپه کېږي سبا کېږي) بې لــه څنــګه زمانــه
تېرېــږي د اوبــو غونــدې پــه منــګه زمانــه

پښتون ګوره د څو زره کلونو زوړ بنــده دی
ترې کــشره ده دا ښکته پورته غونــډه زمانــه

لدې نه پکې وروسته نوره منګه کول غواړي
تــر دې دمــه مــو وخــوړه پــه ټنــګه زمانــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس راته راکه چې ګیله مې درنه ختمه شي
نور مې پخلا که چې ګیله مې درنـه ختمـه شي

خدایه! یوه دعا مې هم لکه چې نـه اوري؟
هغه زما که چې ګیله مـې درنـه ختمـه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد تــه مــې جــامې بــدلې کړیــدي
مــونږه خــو نــامې بــدلې کړیــدي

مــه راځــه د ګــلي ارمــان مکــوه
ظلـــم علامـــې بـــدلې کړیـــدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژیړ ګلاب پاڼې د لیک سره جوړه راغلي
صــبر پکار دی په مطلب د رســېدو لپاره

زما ارمان دی چې بې جنګه زما نه وګورم
جنت ته نه خمه د شــاتو او شــیدو لپاره

Design by: Andish Graphics

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library